

بررسی پراکنش و تنوع گونه ای علف های هرز پنبه در شهرستان اسفراین

محمد آدینه ای^۱ - محمد بازوبندی^۲ - رضا قربانی^۳ - کمال حاج محمدنیا قالی باف^{۴*}

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱/۲۸

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۸/۵

چکیده

پراکنش و تنوع گونه ای علف های هرز پنبه (*Gossypium hirsutum* L.) در مزارع پنبه کاری شهرستان اسفراین، در مزارعی که علف کش استفاده شده و مزارعی که علف کش استفاده نشده بود، مورد مطالعه قرار گرفت. در این بررسی پارامترهای فراوانی، یکنواختی، تراکم و تراکم حضوری در سه نوبت نمونه گیری (یک ماه پس از کشت، مرحله گلدهی و برداشت محصول) تعیین و با آزمون خوشه ای (کلاستر) آنالیز گردیدند. نتایج این تحقیق نشان داد از بین ۲۹ گونه علف هرز شناسایی شده متعلق به ۵ خانواده گیاهی در مزارع پنبه شهرستان اسفراین، خانواده گندمیان با ۶ گونه بیشترین فراوانی را داشت و استفاده از علف کش تأثیر معنی داری بر فراوانی، یکنواختی، تراکم و تراکم حضوری تعدادی از گونه های علف های هرز در نوبت اول نمونه برداری نشان داد. توزیع غالبیت در مزارعی که از علف کش استفاده نشده بیشتر بود. غنای گونه ای در مزارع بدون کاربرد علف کش بیشتر و تشابه زیادی در طول سه نوبت نمونه برداری وجود داشت. در نمونه برداری اول تنوع گونه ای در مزارع سمپاشی شده و سمپاشی نشده به طور معنی داری متفاوت بود و همچنان که انتظار می رفت سمپاشی تنوع گونه ای را کاهش داد. مقدار شاخص غالبیت در مزارعی که علف کش استفاده شد بیش از مزارعی بود که علف کش استفاده نشده بود.

واژه‌های کلیدی: آزمون خوشه ای، تراکم حضوری، غالبیت، فراوانی، یکنواختی

مقدمه

و توق علاوه بر آنکه بر سر آب و مواد غذایی با پنبه در حال رقابت هستند، به علت داشتن ارتفاع زیاد بر سر نور نیز رقابت دارند، اما خرفه برای آب و مواد غذایی، و اویارسلام با تولید مواد دگرآسیب با پنبه در رقابت هستند (۶). علف های هرزی که در انتهای فصل رشد در مزرعه پنبه دیده می شوند نسبت به علف های هرز ابتدای فصل رشد، قادر به رقابت با محصول نبوده و ممکن است باعث ایجاد مزاحمت در برداشت محصول شوند (۱۱). شولر و همکاران (۱۶) گزارش کردند که علف های هرز موجود در پنبه می توانند میزبان آفات باشند، به طوری که علف های هرز در ابتدای فصل رشد پنبه میزبان شته و در انتهای فصل رشد میزبان عسلک پنبه می باشند. همچنین گاوپنبه و قوزک میزبان های دلخواه آفت کرم خاردار پنبه هستند که در زمستان گذرانی و گسترش آن نقش دارند (۳). هیگینز و همکاران (۱۳) گزارش کردند که مخلوط طبیعی علف های هرز یک ساله در پنبه به ۶ الی ۸ هفته وجین برای جلوگیری از کاهش عملکرد محصول نیاز دارد.

تحقیق در زمینه شناسایی، پراکنش، فراوانی و اهمیت علف های هرز و همچنین تعیین شرایط اقلیمی و جغرافیایی مؤثر در پراکنش علف های هرز را ضروری می سازد. تنوع گونه ای علف های هرز نیز علاوه بر شرایط اقلیمی، به نوع محصول زراعی و مدیریت مزرعه نیز

پنبه یکی از مهم ترین گیاهان الیافی جهان بوده که نه تنها از لحاظ صنعت نساجی، بلکه از لحاظ غذایی نیز بسیار حائز اهمیت است به طوری که مقام دوم را در تأمین روغن جهان دارا می باشد و از کنجاله آن نیز به عنوان یک منبع مهم پروتئین در خوراک دام استفاده می شود (۷، ۱۰). کشت پنبه برای استفاده از الیاف آن حدود ۳۰۰ سال قبل از میلاد مسیح در پاکستان امروزی معمول بوده است (۱).

سمج ترین علف های هرز موجود در مزارع پنبه کشور شامل تاج خروس، سلمک، اویارسلام ارغوانی و پیچک صحرایی می باشند. این علف های هرز به صورت سراسری در مناطق مختلف وجود دارند، اما برخی از علف های هرز مانند تلخه در مناطق کم باران و تاجریزی سیاه سیاه در اغلب مناطق مشاهده می شوند. علف های هرز گاوپنبه

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

۲- عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

۳و۴- به ترتیب دانشیار و مربی آموزشی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

(*- نویسنده مسئول: Email: Kamalhm2000@yahoo.com)

(مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول به راهنمایی دکتر محمد

بازوبندی)

روش کادر اندازی از مزارع سمپاشی شده و سمپاشی نشده انجام گرفت. لازم به ذکر است که در کلیه مزارع سمپاشی شده و سمپاشی نشده مورد نظر، وجین دستی علف‌های هرز در طی دو مرحله ۴-۶ برگی و آغاز گلدهی پنبه انجام شده بود.

به منظور شناسایی و مطالعه ترکیب گونه‌های علف‌های هرز مزارع پنبه شهرستان اسفراین از یک درصد مزارع هر سطح، نمونه‌گیری در سه نوبت (یک ماه بعد از کشت، مرحله گلدهی و برداشت اصلی محصول) انجام گرفت. بر اساس یافته‌های محققین (۱۴ و ۱۹)، علف‌های هرز به دلیل نیازهای اکولوژیکی مشابه، تمایل دارند که به صورت مجتمع در کنار یکدیگر باشند تا اینکه در نقاط مختلف پراکنده شوند، از این رو برای نمونه‌گیری علف‌های هرز از الگوی M در مزرعه استفاده شد. به این ترتیب که برای هر ۳ هکتار سطح مزرعه، تعداد ۱۰ کوادرات $۰/۵ \times ۰/۵$ متری در مزارع سمپاشی شده و سمپاشی نشده استفاده شد و در هر کوادرات علف‌های هرز به تفکیک گونه شناسایی و تراکم آنها تعیین شد. فراوانی، یکنواختی و تراکم گونه‌های (فرمول‌های شماره ۱ تا ۷) با استفاده از نرم افزار SPSS انجام و برای گروه بندی از آزمون خوشه‌ای استفاده شد (۹). همچنین شاخص تنوع گونه‌های شانون-وینر، شاخص غالبیت سیمپسون، مقادیر آماره ویتاگر، ضرایب جاکارد، سورنسون و اشتین هاوس (فرمول‌های شماره ۸ تا ۱۳) نیز با استفاده از روابط زیر محاسبه گردیدند (۸، ۱۵ و ۱۷).

نتایج و بحث

گونه‌های علف هرز شناسایی شده: در سه نوبت نمونه‌گیری از مزارع پنبه، ۲۹ گونه علف‌های هرز متعلق به ۱۴ خانواده گیاهی شناسایی شدند. از لحاظ فراوانی بیشترین گونه‌ها را خانواده‌های Poaceae (با ۶ گونه) و Malvaceae (با ۴ گونه) دارا بودند (جدول ۲). در تحقیق انجام شده توسط فریدون پور و امین (۴) در مزارع پنبه استان فارس، حضور ۳۱ گونه علف هرز از ۱۷ خانواده گیاهی شناسایی شد. بر اساس نتایج این محققان، بیشترین فراوانی علف‌های هرز در مزارع پنبه شهرستان‌های داراب، زرین دشت و فسا به علف هرز تاج خروس وحشی (*Amaranthus retroflexus* L.) تعلق گرفت.

وابسته است. توماس (۱۸) به مدت چهار سال در ساسکاچوان کانادا، نقشه پراکنش علف‌های هرز را در محصولات زراعی مختلف تهیه کرد. وی با تعیین فراوانی نسبی، یکنواختی نسبی و تراکم نسبی برای هر گونه علف هرز، جنبه‌های مختلف حضور علف‌های هرز در محصولات زراعی مختلف را بررسی کرد. فریک و توماس (۱۲) بیان نمودند که طی سال‌های ۱۹۶۰-۱۸۹۷ میلادی، ظهور و غالبیت گونه‌های مختلف علف‌های هرز با تغییر عوامل و شرایط محیطی و نیز مدیریت‌های زراعی به شدت تحت تأثیر قرار گرفته است. شرویدر و همکاران (۱۵) با جمع‌آوری اطلاعات ۲۶ کشور اروپایی، پراکنندگی و فراوانی مهمترین علف‌های هرز را در محصولات زراعی عمده مشخص نمودند. با توجه به این مطالب و اهمیت موضوع کنترل علف‌های هرز در مزارع پنبه، اطلاع از فلور علف‌های هرز هر منطقه با دقت نظر در فراوانی، تنوع و میزان پراکنندگی این گیاهان، در برنامه ریزی‌های کنترل علف‌های هرز اساسی بوده و بر اساس آن تصمیمات مدیریتی دقیق تری اتخاذ می‌گردد (۲، ۵). بنابراین هدف از این تحقیق، بررسی پراکنش و تنوع گونه‌های علف‌های هرز محصول پنبه تحت شرایط مدیریتی متفاوت علف هرز در شهرستان اسفراین بوده است.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در شهرستان اسفراین با وسعت ۱۰۲۷۰۰۰۰۰۰ کیلومتر مربع، طول جغرافیایی ۵۶ درجه و ۲۲ دقیقه و ۵۸ درجه طول شرقی و عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۲۲ دقیقه و ۳۷ درجه، با آب و هوای گرم و خشک تا معتدل کوهستانی، متوسط درجه حرارت سالانه ۱۲/۶ درجه سانتی‌گراد (حداقل ۲/۱- و حداکثر ۳۲/۳ درجه سانتی‌گراد)، و میانگین بارندگی سالانه ۲۲۰/۵ میلی‌متر اجرا شد. برای نمونه برداری ابتدا مناطق عمده پنبه کاری شهرستان اسفراین مشخص و از نظر سطح زیر کشت به سه گروه تقسیم شدند (جدول ۱). سپس بر اساس سطح زیر کشت، تعداد نمونه‌ها در هر گروه مشخص و اطلاعات مربوط به مزرعه مانند نام مزرعه، مکان، سطح زیر کشت، سمپاشی شده (بر اساس مصرف علف کش ترفلان به میزان دو لیتر در هکتار ماده تجاری و قبل از کاشت پنبه) یا سمپاشی نشده ثبت گردید. نمونه‌گیری از یک درصد مزارع، در سه نوبت و با

جدول ۱- طبقه بندی مزارع بر اساس سطح زیر کشت پنبه و درصد آنها نسبت به سطح کل.

طبقه بندی مزارع (ha)	درصد نسبت به سطح کل	مجموع مساحت (ha)	تعداد مزارع نمونه برداری شده	سطح نمونه برداری (ha)
بیش از ۱۰	۸	۲۰۰	۲	۲۵
بین ۵-۱۰	۱۹	۴۷۵	۵	۲۳
کمتر از ۵	۷۳	۱۸۲۵	۱۸	۵۴

$$F_k = \sum Y_i / n \times 100$$

فراوانی گونه ای (فرمول ۱):

F_k : فراوانی گونه k

Y_i : حضور (۱) و عدم حضور (۰) گونه k (در مزرعه شماره i)

n : تعداد مزارع مورد بازدید

$$U_k = \sum_i^n \sum_j^m X_{ij} / m \times n$$

یکنواختی مزرعه (فرمول ۲):

U_k : یکنواختی مزرعه برای گونه k

X_{ij} : حضور (۱) و یا عدم حضور (۰) گونه k در کادر شماره i در مزرعه شماره j

n : تعداد مزارع مورد بازدید

m : تعداد کوآدرات پرتاب شده

$$D_{ki} = \sum Z_j / m \times 4$$

تراکم (فرمول ۳):

D_{ki} : تراکم (تعداد بوته در متر مربع) برای گونه k در مزرعه شماره i

Z_j : تعداد گیاهان در کوآدرات

m : تعداد کادر پرتاب شده

$$M_{fdki} = \sum D_{ki} / n$$

میانگین تراکم (فرمول ۴):

M_{fdki} : میانگین تراکم گونه k در مزرعه شماره i

D_{ki} : تراکم برای گونه k در مزرعه شماره i

n : تعداد مزارع مورد بازدید

$$RF_k = (F_k) \times 100$$

فراوانی نسبی (فرمول ۵):

$$RU_k = (U_k) \times 100$$

یکنواختی نسبی (فرمول ۶):

RU_k : یکنواختی نسبی برای گونه k

$$MOFD_k = \sum^n D_{ki} / n - a$$

میانگین تراکم حضوری (فرمول ۷):

$MOFD_k$: میانگین تراکم حضوری گونه k

a : تعداد مزارعی که گونه k در آن حضور نداشته است

n : تعداد مزارع مورد بازدید

$$H' = \sum [p_i (\ln p_i)]$$

شاخص تنوع شانون- وینر (فرمول ۸):

p_i : فراوانی نسبی گونه ای مشخص است ($p_i = n_i / N$)

این تنوع با آزمون t مقایسه شد.

$$D = \sum \{ [n_i(n_i-1)] / [N(n-1)] \}$$

شاخص غالبیت سیمپسون (D) (فرمول ۹):

n_i : تعداد افراد در هر گونه مشخص

N : تعداد کل افراد

$$Bw = (S / S_r) - 1$$

آماره ویتاکر (Bw) (فرمول ۱۰):

S : غنای گونه ای در نمونه (همه کوآدرات ها)

S_r : میانگین غنای گونه ای کوآدرات ها

$$S_j = j / (a+b+j)$$

ضریب جاگارد (فرمول ۱۱):

j : تعداد گونه هایی که در هر دو جامعه یافت می شود

a : تعداد گونه هایی که فقط در جامعه a یافت می شود

b : تعداد گونه هایی که فقط در جامعه b یافت می شود

$$Ss = 2j / (a+b+2j)$$

ضریب سورنسون (فرمول ۱۲):

j : تعداد گونه هایی که در هر دو جامعه یافت می شود

a : تعداد گونه هایی که فقط در جامعه a یافت می شود

b : تعداد گونه هایی که فقط در جامعه b یافت می شود

$$Sa = 2W / (A+B)$$

ضریب اشتین هاوس (فرمول ۱۳):

W : جمع مقادیر کمتر از دو فراوانی هرگونه در جامعه

A و B: جمع فراوانی های همه گونه ها در هر جامعه

جدول ۲- مشخصات گونه های علف هرز شناسایی شده.

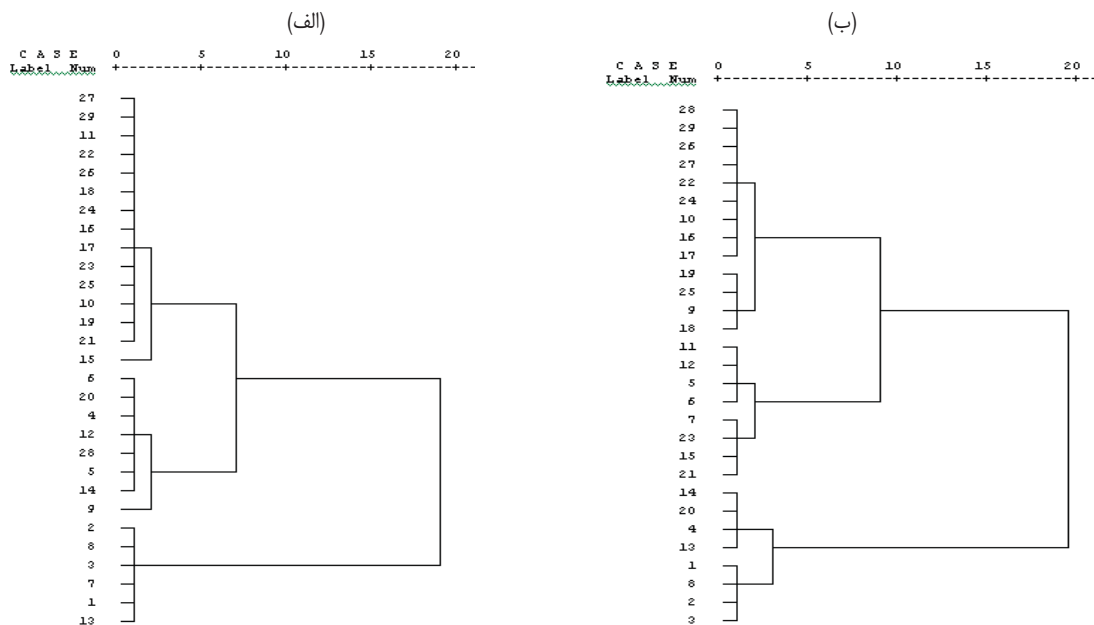
رتبه خانواده (بسته به فراوانی گونه)	خانواده	نام علمی علف هرز	نام فارسی	ردیف
۴	Fabaceae	<i>Alhagi pseudalhagi</i>	خارشتر	۱
۴	Chenopodiaceae	<i>Chenopodium album</i>	سلمه تره	۲
۵	Convolvulaceae	<i>Convolvulus arvensis</i>	پیچک صحرایی	۳
۳	Asteraceae	<i>Acroptilon repens</i>	تلخه	۴
۱	Poaceae	<i>Pteridites australis</i>	نی (خیزران)	۵
۲	Malvaceae	<i>Hibiscus crionum</i>	غوزک	۶
۵	solanaceae	<i>Solanum nigrum</i>	تاجریزی سیاه	۷
۴	Amaranthaceae	<i>Amaranthus retroflexus</i>	تاج خروس وحشی	۸
۱	Poaceae	<i>Echinochloa crus-galii</i>	سوروف	۹
۲	Malvaceae	<i>Malva neglecta wallr</i>	پنیرک	۱۰
۳	Asteraceae	<i>Lactuca serriola</i>	کاهو خاردار	۱۱
۵	Zygophyllaceae	<i>Tribulus terrestris</i>	خارخسک	۱۲
۱	Poaceae	<i>Setaria viridis</i>	دم روباهی سبز (چسبک)	۱۳
۳	Brassicaceae	<i>Rapistrum rugosum</i>	شلمی	۱۴
۵	Portulacaceae	<i>Portulaca oleracea</i>	خرفه	۱۵
۳	Brassicaceae	<i>Cardaria draba</i>	ازمک	۱۶
۱	Poaceae	<i>Setaria glauca</i>	دم روباهی زرد	۱۷
۲	Malvaceae	<i>Malva parviflora</i>	پنیرک	۱۸
۳	Brassicaceae	<i>Sinapis arvensis</i>	خردل وحشی	۱۹
۵	Cyperaceae	<i>Cyperus rotundus</i>	اوبارسلام ارغوانی	۲۰
۲	Malvaceae	<i>Abutilon theophrasti</i>	گاوپنبه	۲۱
۱	Poaceae	<i>Agropyron repens</i>	مرغ	۲۲
۴	Amaranthaceae	<i>Amaranthus album</i>	تاج خروس سفید	۲۳
۱	Caryophyllaceae	<i>Silene conoidea</i>	قلیونک	۲۴
۴	Fabaceae	<i>Glycyrrhiza glabra</i>	شیرین بیان	۲۵
۱	Poaceae	<i>Bromus tectorum</i>	علف پشمکی	۲۶
۵	Polygonaceae	<i>Rumex acetosella</i>	ساق ترشک	۲۷
۴	Chenopodiaceae	<i>Salsola kali</i>	علف شور	۲۸
۳	Asteraceae	<i>Cirsium arvense</i>	کنگر وحشی	۲۹

یکنواختی و تراکم بوده اند. چهار گونه دارای بیشترین تعداد در مزارع سمپاشی شده شامل پیچک صحرایی (*Convolvulus arvensis*)، سلمه تره (*Chenopodium album*)، تاج خروس وحشی (*Amaranthus retroflexus*) و خارشتر (*Alhagi pseudalhagi*)، و در مزارع سمپاشی نشده شامل دم روباهی سبز (*Setaria viridis*)، خارشتر، تاجریزی سیاه (*Solanum nigrum*) و پیچک صحرایی بودند. این نتایج نشان داد که استفاده از علف کش، فراوانی گونه های دم روباهی سبز و تاجریزی سیاه را کم، و فراوانی دو گونه سلمه و تاج خروس که حساسیت کمتری به علف

با استفاده از آزمون خوشه ای (کلاستر) تمامی گونه های علف هرز در خوشه های مختلف طبقه بندی شدند (شکل ۱). کمترین مقدار در بالای شکل و بیشترین مقدار در پایین شکل آورده شده است. همانگونه که در شکل ۱ مشاهده می شود در مرحله اول نمونه برداری در مزارعی که علف کش استفاده شده است گونه های شماره ۳، ۲، ۸ و ۱ از نظر فراوانی به ترتیب در یک کلاس (خوشه) قرار گرفتند و بیشترین فراوانی را نشان دادند. در بالای دندروگرام تعداد بیشتری از گونه ها در یک کلاس قرار گرفته اند و دلیل آن این بوده است که تعداد زیادی از گونه ها دارای کمترین مقادیر فراوانی،

بود نیز تلخه (*Acroptilon repens*) جایگزین اویارسلام ارغوانی شد که بیانگر این است که رقابت تلخه با پنبه نسبت به اویارسلام ارغوانی از این نظر در انتهای فصل رشد بیشتر بوده است. در اولین مرحله نمونه برداری در مزارعی که علف کش استفاده نشده بودند سلمه تره و تاج خروس وحشیب بیشترین یکنواختی را داشته در صورتی که در مزارعی که علف کش استفاده شده بود گونه های علف هرز غوزک (*Hibiscus crionum*) و تلخه جایگزین آنها شدند، که دلیل آن می تواند ناشی از عدم تأثیر علف کش های خاک مصرف مانند ترفلان و سونالان بر غوزک و تلخه باشد. در مرحله دوم اندازه گیری، در مزارعی که علف کش استفاده نشده بود (نسبت به مرحله اول)، خارشتر و پیچک صحرایی جایگزین تاج خروس وحشی و دم روباهی سبز شدند. در حالی که با مصرف علف کش، تغییر چندانی حاصل نشد. اما در سومین مرحله نمونه گیری مشخص شد که با مصرف علف کش، دم روباهی سبز جایگزین سلمه تره شد (در مقایسه با مرحله دوم)، که نشان می دهد دم روباهی سبز در انتهای فصل رشد از یکنواختی بیشتری نسبت به سلمه تره برخوردار بوده است. در مزارعی که علف کش استفاده شده بود نیز علف های هرز تاج خروس وحشی و خارشتر جایگزین گونه های سلمه تره و غوزک شدند که بیانگر رقابت بالاتر این علف های هرز در انتهای فصل رشد است.

کش داشته اند را افزایش داده است. دال و توماس (۹) نیز با بررسی جوامع علف های هرز در غلات و دانه های روغنی طی چهار سال، حضور ۴۰ گونه علف هرز را در گیاهان زراعی مورد نظر و تحت شرایط اقلیمی و خاکی متفاوت با استفاده از تجزیه خوشه ای مورد ارزیابی قرار دادند. آنها تغییرات گونه های مختلف علف هرز را عمدتاً به نوع خاک، اقلیم و مدیریت علف های هرز مربوط دانستند. همانگونه که در جدول ۳ ملاحظه می گردد، فراوانی گونه ای علف های هرز مزارع پنبه شهرستان اسفراین در مرحله دوم نمونه برداری در مقایسه با مرحله اول نمونه برداری در مزارعی که علف کش استفاده نشده بودند، سوروف (*Echinochloa crus-galii*) و سلمه تره از نظر فراوانی جایگزین خارشتر و تاجریزی سیاه شدند که نشان دهنده آن است که سوروف و سلمه تره در ابتدای فصل رشد نسبت به تاجریزی سیاه و خارشتر از سرعت رشد بالاتری برخوردار هستند. در مزارعی که از علف کش استفاده شده بود نیز اویارسلام ارغوانی (*Cyperus rotundus*) جایگزین سلمه تره شد، که می توان نتیجه گرفت تأثیر علف کش بر اویارسلام ارغوانی بیش از سلمه تره بوده است. در مرحله سوم نمونه برداری در مقایسه با مرحله دوم در مزارعی که علف کش استفاده نشدند، فراوانی تاج خروس وحشی، نی (*Pheragmites australis*) و خارخسک (*Tribulus terrestris*) نسبت به دم روباهی سبز، سوروف و پیچک صحرایی در انتهای فصل رشد بیشتر بود. در مزارعی که علف کش استفاده شده

شکل ۱- دندروگرام فراوانی گونه ای علف های هرز در مرحله اول نمونه برداری در مزارع سمپاشی نشده (الف) و سمپاشی شده (ب) (گونه های علف های هرز با توجه به جدول ۲ گدگذاری شده اند).

جدول ۳- چهار گونه برتر علف های هرز در مراحل مختلف نمونه برداری تحت تیمار مدیریت های متفاوت

(گونه‌های علف هرز با توجه به شماره ردیف جدول ۲ کدگذاری شده‌اند).

مرحله نمونه برداری	تیمار مدیریت		میانگین تراکم	میانگین تراکم	میانگین تراکم	فراروانی نسبی	یکنواختی نسبی	میانگین تراکم نسبی
	سمپاشی شده	سمپاشی نشده						
اول	*	*	۲۸،۳،۲۰	۲۸،۳،۲۰	۲۲،۱۶،۲۸	۱۸،۲،۳	۲،۴،۱،۶	۲۸،۳،۲۰
دوم	*	*	۲۸،۹،۷	۲۸،۹،۷	۷۸،۲،۲۶	۳،۷،۱،۱۳	۱۳،۷،۲۸	۲۸،۹،۷
سوم	*	*	۴،۱،۳،۸	۴،۱،۳،۸	۸،۱۴،۱،۱۳	۱،۴،۸،۳	۴،۱،۲،۶	۴،۱،۳،۸
	*	*	۸،۷،۱،۱۳	۸،۷،۱،۱۳	۲۶،۹،۷،۸	۱۳،۹،۳،۲	۷،۳،۲،۱	۸،۷،۱،۱۳
	*	*	۵،۸،۱،۹	۵،۸،۱،۹	۵،۹،۴،۳	۱،۴،۸،۳	۵،۸،۱،۹	۵،۸،۱،۹
	*	*	۷،۱،۱۳،۳	۷،۱،۱۳،۳	۲۶،۹،۷،۱۳	۸،۵،۲،۱۲	۷،۱،۱۳،۳	۷،۱،۱۳،۳

جدول ۳ همچنین نشان می‌دهد در مزارعی که علف کش استفاده نشده بود نیز چهار گونه علف پشمکی، سوروف، تاجریزی سیاه و تاج خروس وحشی جایگزین گونه‌های مرحله اول شدند. این تغییر گونه‌ای در این مرحله نسبت به نمونه برداری قبلی را می‌توان به حساسیت کمترشان نسبت به سایه اندازی پوشش گیاهی پنبه مرتبط دانست. همانگونه که در جدول ۳ نشان داده شده است، در مرحله سوم نمونه گیری نسبت به مرحله قبل در مزارعی که علف کش استفاده نشده بود، گونه دم روباهی سبز جایگزین تاج خروس وحشی شد. کاربرد علف کش باعث شد که تمامی گونه‌ها با دیگر علف‌های هرز جایگزین شوند که دلایل آن را می‌توان برای پیچک صحرایی و سوروف مخازن قوی بذر در انتهای فصل رشد، و برای گونه‌های تلخه و نی چندساله سمج بودن آنها و همچنین قدرت رقابت بیشتر در انتهای فصل رشد ذکر نمود.

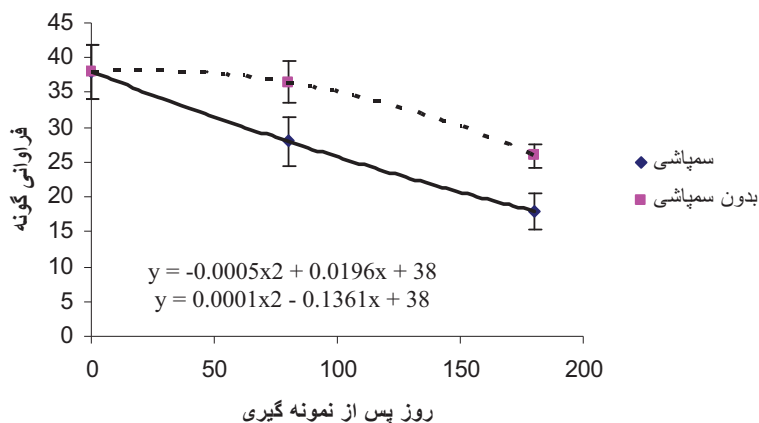
روند تغییرات جمعیتی میانگین فراوانی و میانگین

یکنواختی گونه‌های علف‌های هرز

همانطور که در شکل ۲ مشاهده می‌گردد، فراوانی گونه‌ای علف‌های هرز در مزارع بدون کاربرد علف کش بیشتر از مزارعی بود که علف کش استفاده شد. همچنین در مزارعی که علف کش استفاده نشده بود، فراوانی علف‌های هرز در ابتدای فصل رشد به دلیل استفاده بهتر از نور، آب و مواد غذایی بیشتر بود و در اثر رقابت با پنبه در طول زمان این فراوانی کاهش یافت. در مزارع با مصرف علف کش، به دلیل تأثیر علف کش در ابتدای فصل رشد، فراوانی علف‌های هرز در ابتدای فصل رشد با شدت بیشتری کاهش یافته و بعد از آن در اثر رقابت با پنبه به تدریج از این شیب کاسته شده است (شکل ۲).

جدول ۳ همچنین نشان می‌دهد در مزارعی که علف کش استفاده نشده است، تراکم علف‌های هرز تاجریزی سیاه و سوروف در درجه اول اهمیت قرار دارد، در صورتی که کاربرد علف کش تراکم آنها را کاهش داده و در نتیجه گونه‌های تاج خروس وحشی و پیچک صحرایی که واکنش کمتری نسبت به علف کش‌های خاک مصرف داشتند جایگزین آنها شدند. اما در مرحله دوم، در مزارعی که علف کش استفاده نشده بود در مقایسه با نمونه برداری نوبت اول، علف‌های هرز خارشتر و دم روباهی سبز جایگزین سوروف و سلمه تره شدند که نشان می‌دهد گونه‌های اخیر در ابتدای فصل رشد از قدرت رقابت بیشتری با پنبه برخوردار بوده‌اند. در مزارعی که علف کش استفاده شد (در مرحله دوم نمونه برداری در مقایسه با نوبت اول)، خار شتر و تلخه که علف‌های هرز چندساله بوده و در ابتدای فصل رشد رقابت بیشتری دارند، جایگزین گونه‌های اویارسلام و سلمه تره شدند. در مرحله سوم نیز در مزارعی که علف کش استفاده نشد، تغییر چندانی مشاهده نشد. اما با مصرف علف کش، علف هرز دم روباهی سبز از لحاظ میانگین تراکم به دلیل رقابت بیشتر در انتهای فصل رشد، جایگزین پیچک صحرایی شد.

میانگین تراکم حضوری گونه‌های علف هرز نیز تحت تأثیر مصرف علف کش قرار گرفت. در اولین مرحله نمونه برداری در مزارعی که علف کش استفاده نشده بود به ترتیب گونه‌های تاجریزی سیاه، تاج خروس وحشی، سلمه تره و علف پشمکی (*Bromus tectorum*) بیشترین تراکم حضوری را نشان دادند، در حالی که کاربرد علف کش این صفت را به ترتیب به گونه‌های مرغ (*Agropyron repens*)، ازمک (*Cardaria draba*)، سلمه تره و تاج خروس وحشی تغییر داد. همچنین در مرحله دوم نمونه برداری با عدم مصرف علف کش، تراکم حضوری علف پشمکی در رتبه اول قرار گرفت و گونه سوروف نیز جایگزین سلمه تره شد که بیانگر سرعت رشد بالاتر آنها در اوایل فصل رشد نسبت به سایر علف‌های

شکل ۲- روند تغییرات جمعیتی میانگین فرآوانی گونه های علف های هرز

استفاده شد و شدت کاهش آن در ابتدای فصل رشد بسیار بیشتر از مراحل بعدی بود (شکل ۴). به عبارت دیگر می توان گفت در صورت عدم مبارزه در ابتدای فصل رشد، علف های هرز خسارت زیادی به محصول زراعی پنبه وارد خواهند آورد. تراکم علف های هرز در مزارعی که علف کش استفاده شده در طول فصل رشد با شدت کمتری کاهش یافت که این تأثیر علف کش ها را به وضوح نشان می دهد.

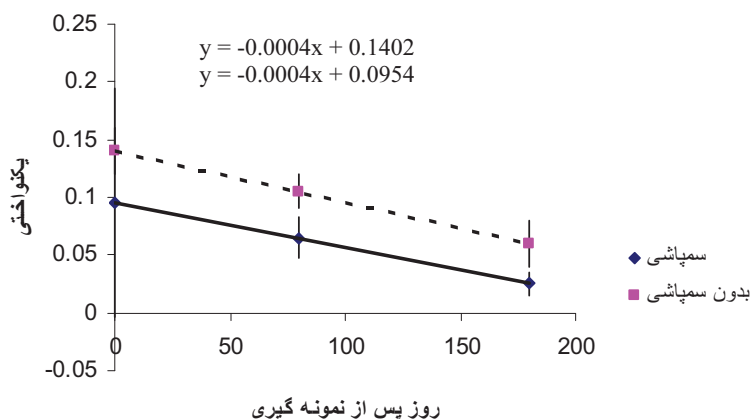
همانطور که در شکل ۵ ملاحظه می شود در مزارعی که از علف کش استفاده شده بیشتر گونه های چند ساله مشاهده شد، زیرا این گونه ها در ابتدای فصل رشد از سرعت رشد پایین تری برخوردار هستند. میانگین تراکم نسبی آنها تا حدی پایین آمده و بعد از آن میانگین تراکم نسبی شان به دلیل قدرت رقابت بالا، بیشتر شده است. در صورتی که در مزارعی که از علف کش استفاده نشده در ابتدا به دلیل عدم رقابت تا حدودی افزایش و سپس کاهش یافته است.

به طور کلی مزارعی که در آنها علف کش استفاده نشده بود از یکنواختی بیشتری نسبت به مزارعی که علف کش استفاده شده، برخوردار بودند. روند تغییرات جمعیتی آنها نیز تقریباً شبیه میانگین فرآوانی بود و در طول دوره رشد به تدریج کمتر کاهش یافت. این کاهش یکنواختی در مزارعی که علف کش استفاده نشده به دلیل رقابت با پنبه برای منابع، در ابتدای فصل رشد کمتر بوده و به تدریج بیشتر شده است. برعکس، در مزارعی که علف کش استفاده شده بود در ابتدای فصل رشد بیشتر و به تدریج کمتر شد که دلیل آن می تواند این باشد که اکثر علف های هرز در این مزارع چندساله بوده که از قدرت رقابت بالایی برخوردار بودند (شکل ۳).

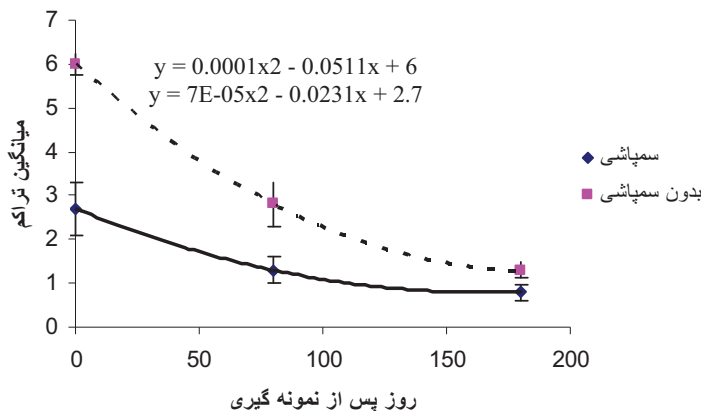
روند تغییرات جمعیتی میانگین تراکم، تراکم نسبی، تراکم

حضور و یکنواختی نسبی گونه های علف های هرز

میانگین تراکم علف های هرز در مزارعی که علف کش استفاده نشد در ابتدای فصل رشد بسیار بیشتر از مزارعی بود که علف کش

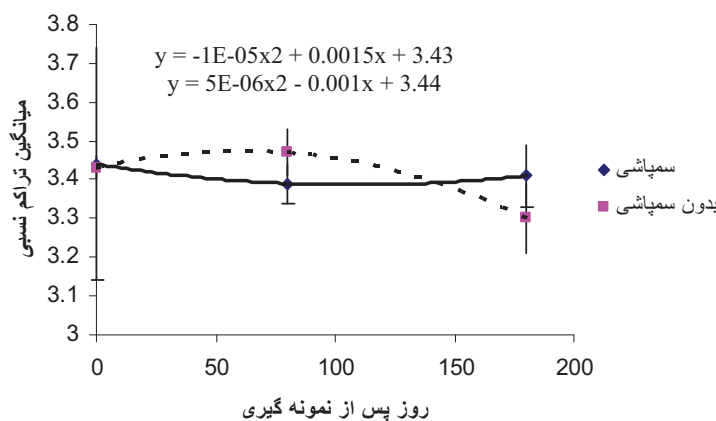
شکل ۳- روند تغییرات جمعیتی میانگین یکنواختی گونه های علف های هرز

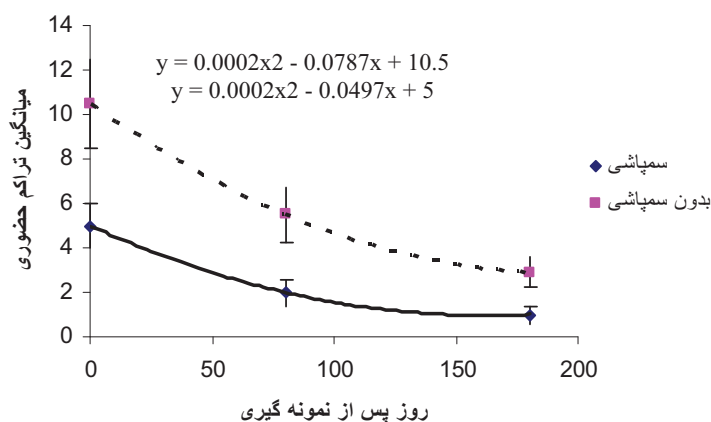
شکل ۴- روند تغییرات جمعیتی میانگین تراکم گونه های علف های هرز

بوته در متر مربع بود، اما استفاده از علف کش میانگین تراکم را به ۶ بوته در متر مربع کاهش داد. در مزارعی که علف کش استفاده شده بود میانگین تراکم حضوری در طول فصل رشد با شدت کمتری کاهش یافته که این موضوع نیز تأثیر علف کش ها را به وضوح نشان می دهد (شکل ۶).

میانگین تراکم حضوری علف های هرز در مزارعی که علف کش استفاده نشده بود در ابتدای فصل رشد بسیار بیشتر از مزارعی بود که علف کش استفاده شد و شدت کاهش آن در این زمان بسیار بیشتر از مراحل بعدی بود. همچنین میانگین تراکم حضوری علف های هرز در یک زمان مشخص بسیار بیشتر از میانگین تراکم است. در مزارعی که علف کش استفاده نشد میانگین تراکم حضوری علف های هرز ۱۱

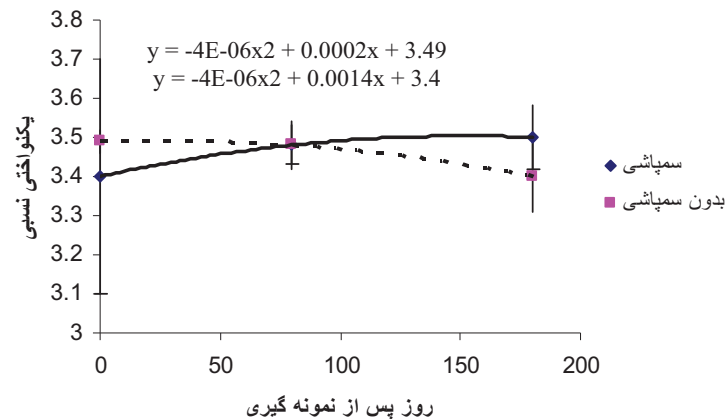
شکل ۵- روند تغییرات جمعیتی میانگین تراکم نسبی گونه های علف های هرز

شکل ۶- روند تغییرات جمعیتی میانگین تراکم حضوری گونه های علف های هرز

استفاده شد از همان ابتدا به تدریج افزایش یافت و سپس ثابت شد، زیرا گونه های قوی و سمج مثل خارشر بعد از وجین نوبت اول به راحتی توانسته اند با پنبه رقابت کنند (شکل ۷).

یکنواختی نسبی در مزارعی که علف کش استفاده نشده در ابتدا بیشتر بود و به تدریج کاهش یافت، چون در ابتدا رقابت کمتری برای دسترسی به منابع وجود دارد. برعکس، در مزارعی که علف کش

شکل ۷- روند تغییرات جمعیتی میانگین یکنواختی نسبی گونه های علف های هرز

گونه غالب کاهش یافته است. همچنین کمترین مقدار شاخص غالبیت مربوط به مرحله سوم نمونه برداری در مزارع با کاربرد علف کش حاصل شد، یعنی بیشترین گونه غالب در این مزارع موجود بوده است (جدول ۵).

مقادیر آماره ویتاکر در نمونه برداری به تفکیک مزارع

سمپاشی شده و بدون سمپاشی

با افزایش این آماره، نرخ بازگشت گونه ای (غنای گونه ای) افزایش می یابد. همانطور که در جدول ۶ ملاحظه می شود مقادیر این آماره در مزارعی که از علف کش استفاده نشد در بسیاری از نمونه ها خیلی کمتر از مزارعی بود که علف کش استفاده شده بود. به عبارت دیگر با مصرف علف کش، نرخ بازگشت گونه ای افزایش یافته است.

شاخص تنوع شانون- وینر در مزارع سمپاشی شده و

سمپاشی نشده

همانطور که در جدول ۴ مشاهده می شود، می توان نتیجه گرفت که در نمونه برداری اول تنوع گونه ای در مزارع سمپاشی شده و سمپاشی نشده به طور معنی داری متفاوت بوده است و همچنان که انتظار می رود، سمپاشی تنوع گونه ای را کاهش داده است.

بررسی شاخص غالبیت

هرچه مقدار این شاخص بیشتر باشد، یکنواختی گونه ای بیشتر بوده و تعداد گونه های غالب کمتر خواهند بود. همانطور که در جدول ۵ ملاحظه می شود، مقدار این شاخص در مزارعی که علف کش استفاده شد بیش از مزارعی بود که علف کش استفاده نشده بود. یعنی با مصرف علف کش در این مزارع، یکنواختی بیشتر شده و بنابراین

جدول ۴- محاسبه مقدار تنوع دو جامعه به روش شانون- وینر در تیمار سمپاشی و بدون سمپاشی

وجود تنوع گونه ای	H'	تیمار مدیریت		مرحله نمونه برداری
		سمپاشی نشده	سمپاشی شده	
بله	۲/۷۵۳		*	اول
	۲/۴۴۰	*		
خیر	۲/۵۸۸		*	دوم
	۲/۴۶۰	*		
خیر	۲/۲۹۲		*	سوم
	۲/۳۶۴	*		

جدول ۵- مقدار شاخص غالبیت تیمار سمپاشی و بدون سمپاشی

مزارع بدون سمپاشی	مزارع سمپاشی شده	شاخص غالبیت
۸/۹۰۴	۱۲/۵۵۹	مرحله اول نمونه برداری
۹/۰۹۱	۱۱/۲۷۶	مرحله دوم نمونه برداری
۸/۸۴۵	۸/۳۲۱	مرحله سوم نمونه برداری

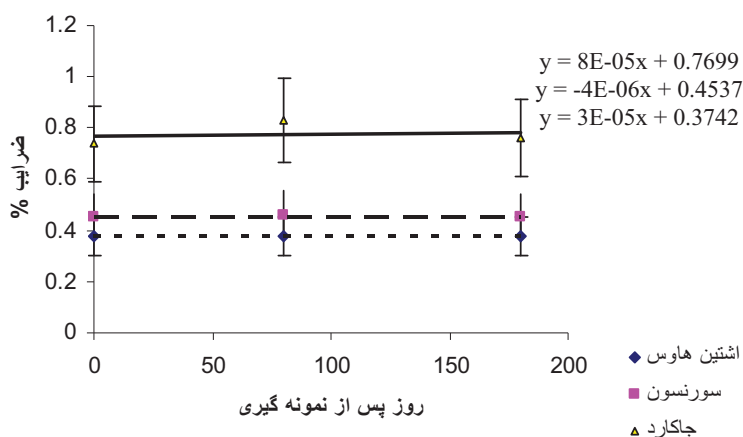
جدول ۶- مقادیر آماره ویتاکر در نمونه برداری به تفکیک مزارع سمپاشی شده و بدون سمپاشی

مزارع بدون سمپاشی			مزارع سمپاشی شده		
ردیف	آماره ویتاکر	ردیف	آماره ویتاکر	ردیف	آماره ویتاکر
۱۹/۰۲	۲۱	۱۰۴/۱۲	۱۱	۸۳/۱	۱
۵۵/۰۶۶	۲۲	۳۱/۳۴	۱۲	۱۶۷/۲	۲
۵۵/۰۶۶	۲۳	۴۱/۰۵	۱۳	۸۳/۱	۳
۵۱/۵۶	۲۴	۲۸	۱۴	۱۳۹/۱۶	۴
۱۱۹/۱۴	۲۵	۴۸/۴۷	۱۵	۱۶۷/۲	۵
		۳۵/۵۶	۱۶	۱۳۹/۱۶	۶
		۶۳/۶۹	۱۷	۱۳۹/۱۶	۷
		۱۱۹/۱۴	۱۸	۷۵/۴۵	۸
		۶۳/۶۹	۱۹	۹۴/۴۴	۹
		۶۳/۶۹	۲۰	۶۹/۰۸	۱۰

ضرایب تشابه جاکارد، سورنسون و اشتین هاوس

این ضرایب، میزان تشابه در بین دو جامعه ای که علف کش استفاده شده و نیز استفاده نشده است را نشان می دهند و مقیاس این ضرایب بین صفر (کاملاً متفاوت) تا یک (کاملاً مشابه) متغیر است. همانطور که ملاحظه می شود با توجه به مقادیر ضریب تشابه، تفاوت محسوسی بین مزارعی که علف کش استفاده شده و استفاده نشده

وجود دارد، به طوری که حاکی از پایین بودن تعداد گونه های مشترک بین این دو نوع مزارع با مدیریت متفاوت می باشد. همچنین این ضرایب در طول دوره رشد (طی سه نوبت نمونه برداری) تغییر چندانی حاصل نکرده اند، یعنی تفاوت محسوسی بین گونه های علف هرز در مزارعی که علف کش استفاده شده و استفاده نشده تا پایان فصل وجود ندارد (شکل ۸ و جدول ۷).

شکل ۸- روند تغییرات ضرایب تشابه گونه های علف هرز در مزارع سمپاشی شده و سمپاشی نشده

جدول ۷- مقادیر ضرایب تشابه جاکارد، سورنسون و اشتین هاوس در مراحل مختلف نمونه برداری

ضرایب	مرحله اول	مرحله دوم	مرحله سوم
ضریب جاکارد	۰/۷۲۴	۰/۷۹۲	۰/۷۳۷
ضریب سورنسون	۰/۴۵۷	۰/۴۶۹	۰/۴۵۹
ضریب اشتین هاوس	۰/۳۷۸	۰/۳۷۱	۰/۳۹۵

نتیجه گیری

مزارعی که از علف کش استفاده نشده بودند بیشتر بود. نرخ بازگشت گونه ای (غناهی گونه ای) در مزارع بدون مصرف علف کش بیشتر بود و تشابه زیادی در طول سه نوبت نمونه برداری وجود داشت. در نمونه برداری اول، تنوع گونه ای در مزارع سمپاشی شده و سمپاشی نشده به طور معنی داری متفاوت بود و همچنان که انتظار می رفت سمپاشی تنوع گونه ای را کاهش داد. مقدار شاخص غالبیت در مزارعی که علف کش استفاده شد بیش از مزارعی بود که علف کش استفاده نشده بود، یعنی با مصرف علف کش در این مزارع، یکنواختی بیشتر شده و بنابراین گونه غالب کاهش یافته است.

علف های هرز شناسایی شده در مزارع پنبه شهرستان اسفراین شامل ۲۹ گونه متعلق به ۵ خانواده گیاهی بودند که خانواده گندمیان (Poaceae) با ۶ گونه بیشترین فراوانی را داشت و خانواده پنیرک (Malvaceae) با ۴ گونه، خانواده های کاسنی (Asteraceae) و چلیپاییان (Brassicaceae) هر کدام با ۳ گونه به ترتیب در رتبه های دوم و سوم قرار گرفتند. استفاده از علف کش تأثیر زیادی بر فراوانی، یکنواختی، تراکم و تراکم حضوری تعدادی از گونه های علف های هرز در نوبت اول نمونه برداری نشان داد. توزیع غالبیت در

منابع

- ۱- خواجه پور، م. ر. ۱۳۸۳. گیاهان صنعتی. انتشارات جهاد دانشگاهی اصفهان.
- ۲- راشد محصل، م. ح. و س. ک. موسوی. ۱۳۸۵. اصول مدیریت علف های هرز. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- ۳- صلواتیان، م. ۱۳۷۰. لزوم شناسایی عوامل موثر محیط در مبارزه با آفات گیاهان زراعی. انتشارات سازمان ترویج کشاورزی.
- ۴- فریدون پور، ا. و غ. امین. ۱۳۸۷. شناسایی، تعیین تراکم، فرکانس و یکنواختی علف های هرز مزارع پنبه استان فارس. مجموعه مقالات دومین همایش علوم علف های هرز ایران (جلد ۲: بیولوژی و اکوفیزیولوژی علف های هرز). مشهد مقدس - ۹ و ۱۰ بهمن ماه. صفحات ۷-۱۲.
- ۵- کوچکی، ع. ج. ظریف کتابی. و ع. ر. نخ فروش. ۱۳۸۰. رهیافت های اکولوژیکی مدیریت علف های هرز. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
- ۶- موسوی، م. ر. ۱۳۸۰. مدیریت تلفیقی علف های هرز - اصول و روش ها. نشر میعاد.
- ۷- ناصری. ف. ۱۳۷۴. پنبه (ترجمه). انتشارات آستان قدس رضوی.
- 8- Chao, A. and T. J. Shen. 2003. Nonparametric estimation of Shannon's index of diversity when there are unseen species in sample. Environmental and Ecological Statistics. 10: 429-443.
- 9- Dale, M. R. T. and A. G. Thomas. 1987. The Structure of weed communities in Saskatchewan fields. Weed Science. 35: 348-355.
- 10- F. A. O. 1997. Bulletin of statistic. F.A.O. Rome, Italy. Vol. 10.
- 11- Ferrel, J. A., G. E. Macdonald. and B. J. Brecke. 2006. Weed management in cotton. <http://edis.ifas.ufl.edu>.
- 12- Frick, B. and A. G. Thomas. 1992. Weed survey in different tillage systems in southeastern Ontario field crops. Can. J. Plant Sci. 72: 1337-1347.
- 13- Higgins, J. M., R. H. Walker. and T. Whitwell. 1986. Coffeesena (*Cassia occidentals*) competition with cotton (*Gossypier hirsute*). Weed Science. 34: 42-56.
- 14- Lass, L. W. and R. H. Calhan. 1993. GPS & GIS for weed survey and management. Weed Technology. 7: 249-254.
- 15- Schroeder, D., H. Muller. and C. S. A. Stinson. 1993. A European weed survey in 10 major crop systems to identify targets for biological control. Weed Research. 33: 449-458.
- 16- Showler, A. T. and M. S. Greenberg. 2003. Effect of weed on selected arthropod herbivore and natural enemy populations, and on cotton growth and yield. Environmental Entomology. 39-50.
- 17- Staudhammer, C. L. and V. M. LeMay. 2001. Introduction and evaluation of possible indices of stand structural diversity. Canadian Journal for Research. 31: 1105-1115
- 18- Thomas, A. G. 1985. Weed survey system used in Saskatchewan for cereal and oilseed crops. Weed Science. 33: 34-43.
- 19- Thomas, A. G. and D. I. Donaghy. 1991. A survey of the occurrence of seedling weeds in spring annual crops in Manitoba. Canadian Journal of Plant Science. 71: 811-820.